

ligger langt ud over gennemsnittet, og det sætter sig alligevel i en dårligere service end i de kommuner, hvor man virkelig forstår at bruge pengene.

Derfor er regeringens tilgang til det her, at vi år for år laver aftaler, der skaber et større økonomisk råderum, et større politisk råderum for kommunerne, og at vi så ansporer til at lade de gode eksempler vandre frem for det, der øjensynlig er hr. Morten Bødskovs livsindstilling, nemlig kun at kigge på de dårlige eksempler og så fremhæve dem.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 358

3) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af: **Kamal Qureshi (SF):**

Hvordan tror ministeren at det påvirker narkomanernes muligheder for at få sundhedsfaglig hjælp og myndigheders og organisationers muligheder for at give hjælp, når narkomanerne på grund af forbudszoner ikke må opholde sig i store dele af Vesterbro i København?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:34

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er helt på det rene med, at stofmisbrugere på Vesterbro har nogle særlige behov, som vi i fællesskab skal bestræbe os på at imødekomme, for Københavns Kommune, som er den myndighed, der først og fremmest er ansvarlig for at hjælpe, står jo heldigvis ikke alene. Den kommunale indsats understøttes af en række indholdsmæssigt væsentlige og i økonomisk henseende ganske betydelige initiativer, som er taget i løbet af de seneste 5-6 år fra centralt hold. Hertil kommer, at den store indsats, som de lokale kræfter gør, en aktiv borgerdeltagelse i begrænsningen af de lokale problemer, efter min opfattelse er et vigtigt supplement til myndighedernes indsats. Et godt eksempel på, hvordan vi i fællesskab bestræber os på at begrænse narkotikaproblemerne på Vesterbro, er forsøget med

sundhedsrum, hvortil vi i regeringen har afsat 12,2 mio. kr. fra Vesterbropuljen.

Hvorvidt de i spørgsmålet omtalte forbudszoner har betydning for stofmisbrugernes mulighed for at benytte den hjælp, som myndighederne og organisationerne tilbyder, ved jeg ikke. Som spørgeren er bekendt med, ligger Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse ikke inde med de oplysninger, som er nødvendige for at besvare spørgsmålet. Det har vi nemlig orienteret hr. Kamal Qureshi om, og vi har tilbudt at besvare tingene som § 20-spørgsmål, men det har hr. Kamal Qureshi øjensynlig ikke ønsket. Han vil hellere bringe ministeren ind på et område, som vedrører en anden minister. Jeg skal kun gætte på, hvorfor hr. Kamal Qureshi ønsker at stå her.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:35

Kamal Qureshi (SF):

Ministeren er jo i sin fulde ret til at gætte. Om han så gætter rigtigt eller forkert, vil jeg lade andre om at bedømme. Jeg synes reelt, at de her forbudszoner er en meget væsentlig diskussion. Sundhedsrummene vender vi jo tilbage til i det næste spørgsmål.

Jeg tror egentlig, at mange af dem, der sidder derhjemme, har meget, meget svært ved at forstå, hvad det egentlig går ud på – om det faktisk reelt eksisterer i dagens Danmark. Derfor vil jeg lige bruge et minut til at forklare, hvad det går ud på.

Det, man har gjort på Vesterbro, er, at man har vedtaget det meget gode princip, at hvis en enkelt person laver ballade ude foran et diskotek eller et andet sted, så kan politiet sige: Du må ikke opholde dig der, og hvis du gør det, får du en bøde. Det, der bare er sket på Vesterbro i forsøget på at stresser narkomanerne fra politiets side – jeg ved ikke, om ministeren dernedefra kan se det her kort over det indre Vesterbro omkring Halmtorvet og Istedgade, de steder, hvor narkomanerne befinder sig – er, at man simpelt hen har oprettet 14 forskellige forbudszoner, hvor narkomanerne ikke må opholde sig. Det betyder, at man for at komme fra eksempelvis Vesterbros Torv, hvor en del af de her personer opholder sig – eller for den sags skyld Enghave Plads, som også er et stort opholdsrum for en del narkomaner – og derhen, hvor man nu er ved at oprette sundhedsrum, eller hen til de steder, hvor man uddeler mad eller lignende til narkomanerne, skal igennem fem-seks forskelli-